

Elsi's 100e Marathon

[Training](#) | 22 Augustus 2009 | 18:53:58

Al vele jaren kom ik regelmatig Els Annegarn Greene tegen wanneer ik ergens een marathon loop. Een markante verschijning in de marathonwereld. En altijd goedlachs. Vandaag, 22 augustus, liep ze alweer haar 100e marathon. Nou is 100 natuurlijk een grote mijlpaal en wat doe je dan? Je organiseert je eigen marathon en nodigt daarvoor de mensen uit waarmee je dit heugelijke feit wilt vieren. Dan weet je tenminste zeker dat alles precies zo gaat als je zelf wilt.

Omdat niet iedereen een marathon wil of kan lopen heeft Els meerdere rondes bedacht zodat je zelf kunt bepalen hoever je meeloopt. Fietsen, skaten, steppen en/of zwemmen mag ook.

Ik heb mezelf na de drukke julimaand rust beloofd. En dat betekent dat ik minstens vier weken geen marathon ga lopen. Maar een stukje met Els meelopen is natuurlijk altijd leuk dus daarom reed ik zaterdagmorgen richting Ouderkerkerplas bij Ouderkerk aan de Amstel. Bewust te laat zodat ik niet bij de start aanwezig zou zijn en dus ook niet in de verleiding zou komen om toch de gehele marathon mee te lopen.

Als ik aankom blijkt de groep net aan een volgende ronde van 14 km te zijn begonnen dus moet ik wachten. De tijd benut ik goed door alvast een stukje te gaan lopen.

Het is een mooi gebied hier. Ik ben er nog nooit geweest en het valt me op dat je helemaal niets merkt van het feit dat je dicht bij de snelweg en bij de stad bent. Mooie paadjes kronkelen om de plas heen. Ik jog wat rond, ga af en toe even langs bij de partytent bij start- en finishgebied, praat wat met Eddy die vandaag met zijn maat uit België is gekomen en ga daarna weer een stukje joggen.

En dan komt ineens het groepje aanlopen. Ik verwacht dat ze wel even bij de drankpost stil gaan staan maar dat is niet zo. Dus moet ik meteen een sprint inzetten om bij te komen. Maar goed dat ik al een warming up heb gedaan. Els is al 34 km aan het lopen maar oogt nog fris en loopt stevig door.

De groep wordt steeds groter maar valt ook een beetje uit elkaar en dat is eigenlijk wel jammer. Wim Hogentoren heeft het de laatste ronde zwaar. Hij heeft een blessure en heeft nog niet langer kunnen trainen dan 1 uur en 50 min. We laten ons een beetje afzakken en lopen samen de laatste kilometers. De groep verdwijnt in de verte dus we moeten af en toe even goed kijken welke kant we op moeten maar uiteindelijk komen we toch bij de finish.

En daar krijgen we een mooie medaille. Ik ook hoewel ik niet eens de hele marathon heb gelopen. Els heeft zelfs vier medailles om haar nek hangen.

Hierna is het tijd voor de champagne en andere lekkere drankjes, hapjes, korte toespraken, wat napraten en daarna rijd ik weer naar huis.

Els, nogmaals mijn felicitaties en op naar de 200e! Ik hoop je nog vele malen tegen te mogen komen.

Els loopt komend weekend de Monnikentocht dus daar kun je haar alsnog feliciteren.

Geschreven door Jannet Lange